

Remcoooooooh!

Remco Evenepoel stoomt als een bezetene naar Seraing, zaterdag. De latere ritwinnaar Victor Campenaerts en Andreas Lorentz Kron kunnen nog net zijn wiel houden. © BELGA

Er komt een dag, een weekend kan ook, dat Evenepoel, Poels en Van der Poel alle drie ergens in de wereld een koers winnen. Wij maar lachen met die Koreanen die allemaal Park of Kim heten, maar de Aziatische wiefreak trekt ook grote ogen: een laaglander die op een fiets zit, en wint, die heet Poel of iets wat daarop lijkt.

Varianten op familienamen met Poel lopen niet overdreven dik in de maatschappij en al helemaal niet in de koers. Ja, je had Pouliodor, maar dat is geen etymologische verwantschap. Die fonetische overeenkomst is wel handig voor de Franse commentatoren die het af en toe nog weleens willen hebben over Poëls, Van der Poêle of Evenne-poêle, dat laatste powelle uitgesproken, wat fornuis betekent.

Er zitten nu drie Poel'en in het peloton en dat iedereen er maar gauw aan went. Twee wonnen afgelopen weekend: Remco Evenepoel de Ronde van België en Wout Poels de zware bergrit in de Dauphiné. Mathieu van der Poel - om het extra gecompliceerd te maken voor die Aziaat is die ook nog eens de kleinzoon van Pouliodor - won niet. Daar was een goede reden voor: hij reed niet.

Poels is een topper, maar een meesterknecht en ook al 31. Van der Poel en Evenepoel zijn blijvers. Zij gaan elkaar de volgende seizoenen tegenkomen in wedstrijden als het kaf van het koren wordt gescheiden. Zij zijn het koren, daar kan geen twijfel zijn over bestaan. Van der Poel (24) zette zichzelf dit voorjaar op de kaart. Evenepoel, 19 jaar oud, won de Ronde van België. Zoals hij zelf zei: "Oké, het is niet tegen de wereldtop, maar toch..."

Oké, het was maar de Ronde van België, tot nader order geen WorldTour en dat relatievermogen siert hem, maar toch... Donderdag won hij de rit, zaterdag niet, enkel en alleen omdat hij de laatste veertien kilometer als een razende op kop had gereden. Victor Campenaerts die hem klopte in de sprint, bleef zoals altijd heel nuchter en sprak profetische woorden: "Ik heb hier toch maar mooi de sprint gewonnen tegen een van de beste renners van deze generatie."

Campenaerts was ervaringsdeskundig nadat hij donderdag in de Vlaamse Ardennen in opdracht van zijn ploeg mee was gesprongen met dé Remco en ternauwernood zijn wiel kon houden. Of niet, want in een bocht ging Campenaerts onderuit. Een beangstigend beeld

zoals hij vervaarlijk naar die betonnen duiker schoof en net op tijd tot stilstand kwam. Wat is dat wielrennen toch een vreselijk gevaarlijke sport.

Achteraf sprak de geschaafde Campenaerts vol bewondering: "Zo rap dat de Remco reed, nog nooit meegemaakt." Het meest memorabele moment kwam na de rit van donderdag in de tent waar de top drie even tot rust kwam, werd opgeblonden voor het podium en waar zich wat verslaggevers en een camera ophielden. Fabio Jakobsen, ook al zo'n talent en ook nog maar 22, gaf Evenepoel zijn vet omdat hij te vroeg was willen weggrijden. "Rustig blijven. Zo rij je mij ook de nek af" Woorden die blijven resoneren en de jaaroverzichten zullen halen.

Met de junior Remco Evenepoel was het

goed om een slag om de arm te houden. Maar na de Ronde van België zijn de nuchteren in deze wereld van tijdelijke trends, hyperbolische hypes en fenomenen van één dag ook overstag. Dit weekend is hij definitief togetreden tot de selecte club van uitverkorenen die het grote Belgische verlangen naar een opvolger voor Eddy Merckx belichamen.

Dat is een zwaar kruis om te dragen, maar om de een of andere reden zie je dat met deze jongen wel goed komen. Zijn interviews na de wedstrijd zijn verhelderend. Duidelijke taal in keurig Nederlands met een Brabants accent; het is eens wat anders dan dat Kempens en West-Vlaams. Narcisme is hem vreemd, dus een vergelij-

king met die ene illustere voorganger slaat nergens op. Grootpraak is aan hem evenmin besteed. Doping zie ik bij hem niet gebeuren. Drugs evenmin. Dat eigen kledingmerk is erover, maar allee, als hij van de witte sportkaren met zwarte velgen kan wegblijven, komt het helemaal goed.

Remco Evenepoel kan niet alleen hard op kop rijden, hij kan ook koersen en dat doet hij met de generositeit van de nieuwe generatie. Negentien is hij, vijf jaar jonger dan Mathieu van der Poel met wie hij in één adem wordt genoemd. De grote vraag blijft die van toen hij junior was: waar gaat dit eindigen, waar kan dit eindigen?

Evenepoel heeft als voetballer al behoorlijk wat kilometers op de teller. Zijn persoonlijke jeugdtrainer - jawel, die had hij ook al - was van de harde, compromisloze weg. Het is lastig te voorspellen hoeveel rek er nog op zijn fysiologie zit, maar de klasse die Evenepoel nu al etaleert, vind je bij geen tien Belgen met een profcontract.

Evenepoel is definitief togetreden tot de club van uitverkorenen die het grote Belgische verlangen naar een opvolger voor Merckx belichamen